

національному рівні.

Використані джерела

1. Автономізація закладів охорони здоров'я. *Реформа фінансування охорони здоров'я*. URL : <http://healthreform.in.ua/autonomization>
2. Павловський А.В. Чи можлива в Україні гідна оплата праці? *Хвиля*. URL: <http://hvylya.net/analytics/>

Валентина ШНЦАР

здобувачка освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я» THEU

Науковий керівник – д.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу THEU Руслан АВГУСТИН

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Багатогранність суспільного життя та життєзабезпечення країни тісно пов'язані зі здоров'ям населення. Статут Всесвітньої організації охорони здоров'я та Конституція України визнають невід'ємне право людини, незалежно від раси, релігії, політичних переконань, його соціально-економічного положення на охорону здоров'я, медичну допомогу і медичне страхування.

Система охорони здоров'я країни знаходиться в умовах постійних трансформаційних змін. Будучи багаторівневою й розгалуженою структурою, система, перетворюючись, формує складні підходи щодо визначення механізмів управління у державному і приватному секторах охорони здоров'я. Саме у них держава відтворює нову систему механізмів управління, розглядати які потрібно у сукупності впливів мезо-, макро- і мікрофакторів із застосуванням нових форм управління на всіх рівнях.

Національна стратегія реформування медичної системи України на період 2015–2020 роки визначає ключові проблеми, потенційні напрями і шляхи їх розв'язання для формування нової державної політики у галузі, включаючи глибинні нормативні трансформації та впровадження нових фінансових механізмів для забезпечення прав людини у сфері охорони здоров'я. За таких умов медична система країни має базуватися на трьох засадничих принципах: орієнтованість на людину, орієнтованість на результат, орієнтованість на втілення кращих технологій та кращого досвіду надання медичних послуг.

Управління системою охорони здоров'я потребує системних змін, якісно нових підходів, альтернативних шляхів реформування організаційно-економічного механізму медичної сфери, розробки нових моделей взаємодії механізмів державного управління захистом працюючого населення.

Встановлено, що покращення громадського здоров'я країни значною мірою залежить від ефективності надання медичної допомоги та послуг. З'ясовано недоліки у сфері охорони здоров'я України: незадоволеність якістю медичної допомоги, неформальні платежі пацієнтів, брак сучасного медичного обладнання. Найбільшим недоліком сучасної системи охорони здоров'я громадяни вважають грошову складову допомоги, а саме фінансову не доступність лікування для більшої частини населення.

Доцільним є доповнення моделі циклу ЗПРОКАР (збір інформації (З), планування (П), реалізація (Р), облік (О), контроль (К), аналіз (А), регулювання (Р) в якості інструменту для оцінювання ефективності державно-управлінського впливу на сферу охорони здоров'я, зокрема встановлення ступеню відповідності механізмів до здобутих результатів і визначених цілей управління (рис. 1).

Рис. 1. Дія механізмів державно-управлінського впливу на якість діяльності у сфері охорони здоров'я [1]

Обґрунтовано, що використання циклічного оцінювання якості державно-управлінського впливу механізмів ЗПРОКАР спрямовує лікувальний заклад на досягнення соціально-економічного ефекту – підвищення якості за всіма напрямками його діяльності для збереження здоров'я населення.

Зроблено висновок про необхідність посилення ефекту конкуренції на ринку медичних послуг країни для підвищення ефективності медичної допомоги і забезпечення права людини на отримання своєчасної і якісної медичної допомоги.

Отримані результати засвідчили необхідність наукового обґрунтування та опрацювання відсутньої в Україні концептуальної моделі управління якістю в охороні здоров'я, в основу якої покладались би вимоги ВООЗ та міжнародний досвід, системний та комплексний підхід, медична стандартизація, раціональність фармакотерапії та аудит її якості, фахова діяльність клінічного провізора в медичних закладах, використання незалежних індикаторів оцінки

системи охорони здоров'я. Особливістю побудови концептуальної моделі має стати її формування за трьома базовими складовими: з використанням існуючих її елементів (програми національного стратегічного планування розвитку системи медичних стандартів в Україні, центру контролю за якістю і розвитку національних медичних стандартів Українського інституту громадського здоров'я, департаменту інспектування та контролю якості медичних послуг МОЗ України), додатковим введенням і впровадженням нових елементів (проектів галузевих програм розвитку якості та клінічної фармації в охороні здоров'я України, кафедри клінічної фармації, фармакотерапії та медичної стандартизації, клінічного провізора та нових дисциплін у його підготовці, методики експертизи якості лікування за лікарськими призначеннями та оцінки дотримання стандарту, неупереджених інтегральних критеріїв оцінки якості діяльності системи охорони здоров'я), а також тих, що потребують подальшої реалізації (новітньої нормативно-правової бази системи розвитку і забезпечення якості та медичної стандартизації, формулярної системи, активного поширення навчальних програм з якості, раціонального фармацевтичного менеджменту, Концепції якості в охороні здоров'я), взаємодія яких надає запропонованій моделі якісно нових властивостей, що сприятиме реалізації третьої складової [2]. Істотною відмінністю запропонованої моделі є її гнучкість, що дозволяє вводити до неї нові елементи, можливість використання і порівняння встановлених незалежних інтегральних індикаторів оцінки діяльності національних систем надання медичної допомоги (гарантії, стандарти та задоволеність населення), визначених із використанням вперше застосованого при цьому SWOT-аналізу. Елементи запропонованої концептуальної моделі управління якістю в охороні здоров'я можуть бути рекомендовані для впровадження у будь-якому лікувально-профілактичному закладі та регіоні України, а також для підготовки організаторів охорони здоров'я, клінічних провізорів та інших фахівців, причетних до проблем якості та стандартизації в галузі.

Використані джерела

1. Вовк С. М. Системні трансформації охорони здоров'я: монографія. Кривий Ріг. 2017. 315 с.
2. Пономаренко В.М., Зіменковський А.Б. Методологічні підходи до визначення індикаторів оцінки якості діяльності системи охорони здоров'я. *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України*. 2006. №2. С.31-34.